

Co robi psycholog szkolny? Czym zajmuje się psycholog w szkole? Czy zajmuje się tym samym co pedagog szkolny?

Wiele szkół podejmuje współpracę z psychologiem – czasami na kilka godzin w tygodniu, czasami w szerszym zakresie. W sytuacjach kryzysowych często wspomina się o braku psychologów w szkołach. Obecny kryzys pokazuje, że wszędzie potrzebna jest pomoc psychologiczna.

Psycholog często postrzegany jest jako kogoś, kto ma „naprawić ucznia” – najlepiej w ciągu przerwy między zajęciami, albo jako kogoś, kto zajmuje się czymś enigmatycznym i trudno uchwytnym – takim psychologicznym „coś”. Zdarza się, że myli się psychologa z pedagogiem, psychiatrą albo psychoterapeutą. Przepisy oświatowe, jak na razie, nie oddzielają obowiązków pedagoga i psychologa szkolnego, co dodatkowo „nie pomaga” w rozróżnianiu kompetencji obu tych grup zawodowych..

Psycholog to osoba, która ukończyła studia magisterskie na kierunku psychologia oraz uzyskała tytuł magistra psychologii. Nie można zostać psychologiem kończąc studia podyplomowe lub kursy.

Psycholog może zajmować się diagnozą psychologiczną, poradnictwem, psychoedukacją, badaniami nad różnymi zjawiskami -np. przemocą rówieśniczą, interwencją kryzysową, wspieraniem w rozwoju.

Zna mechanizmy ludzkich zachowań, potrafi korzystać z informacji z różnych źródeł i łączyć je, by zaplanować oddziaływania psychologiczne wspierające daną osobę.

Psycholog nie prowadzi terapii, nie jest psychoterapeutą. Wielu psychologów kształci się w różnych nurtach terapeutycznych, by jeszcze lepiej wspomagać swoich uczniów – jednak bycie psychologiem nie jest równoznaczne z byciem psychoterapeutą.

Często spotykam się z oporem uczniów klas starszych – młodszy bardzo chętnie uczestniczą w zajęciach i chcą się „bawić”. Starsi, jeśli uważają, że do psychologa chodzą tylko dziwadła, lub czują, że otoczenie (rodzic, nauczyciel) chce na nich coś wymusić, nie zgadzają się na współpracę, unikają spotkań. Uczniowie najczęściej nie wiedzą, co robi psycholog w szkole. Zawsze podkreślam, że uczę nowych umiejętności i wymieniam takie, na których najczęściej danej grupie wiekowej zależy.

Korzystanie z pomocy nie świadczy o czyjejś ułomności – raczej o jego dojrzałości i chęci szybszej realizacji celów.